

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 6 czerwca 2013 r. —
Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-383/10) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 56 TFUE i 63 TFUE — Artykuły 36 i 40 porozumienia EOG — Przepisy podatkowe — Zwolnienie podatkowe zastrzeżone dla odsetek wypłacanych przez banki będące rezydentami, z wyłączeniem odsetek wypłacanych przez banki mające siedzibę za granicą)

(2013/C 225/02)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i F. Dintilhac, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: J.C. Halleux i M. Jacobs, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 56 TFUE i 63 TFUE — Naruszenie art. 36 i 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym — Ograniczenia swobody świadczenia usług i swobody przepływu kapitału — Przepisy krajowe ustanawiające zwolnienie podatkowe mające zastosowanie jedynie do odsetek wypłacanych przez banki belgijskie, z wyłączeniem odsetek wypłacanych przez banki niebędące rezydentami — Dyskryminacyjne opodatkowanie

Sentencja

- 1) Ustanawiając i utrzymując w mocy dyskryminacyjne zasady opodatkowania odsetek wypłacanych przez banki niebędące rezydentami w wyniku zastrzeżenia zwolnienia podatkowego jedynie dla odsetek wypłacanych przez banki będące rezydentami, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 56 TFUE oraz art. 36 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r.
- 2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 9.10.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 30 maja 2013 r. —
Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej
Polskiej

(Sprawa C-512/10) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Transport — Dyrektywa 91/440/EWG — Rozwój kolei wspólnotowych — Dyrektywa 2001/14/WE — Alokacja zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej — Artykuł 6 ust. 2 i 3 dyrektywy 2001/14 — Utrzymujący się brak równowagi finansowej — Artykuł 6 ust. 1 i art. 7 ust. 3 i 4 dyrektywy 91/440 — Brak zachęt dla zarządcy infrastruktury — Artykuł 7 ust. 3 i art. 8 ust. 1 dyrektywy 2001/14 — Obliczanie opłat za minimalny dostęp)

(2013/C 225/03)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. Støvlbæk i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: M. Szpunar, K. Bożekowska-Zawisza oraz M. Laszuk, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek i T. Müller oraz J. Očková, pełnomocnicy), Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez S. Fiorentina, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w przewidzianym terminie wszelkich koniecznych przepisów w celu dostosowania się do art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady z dnia 29 lipca 1991 r. 91/440/EWG w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz.U. L 237, s. 25) i załącznika II do niej, a także art. 4 ust. 2, art. 6 ust. 1–3, art. 7 ust. 3, art. 8 ust. 1 i art. 14 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawania świadectw bezpieczeństwa (Dz.U. L 75, s. 29)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując środków zachęcających zarządcę infrastruktury kolejowej do zmniejszenia kosztów zapewnienia infrastruktury i wielkości opłat za dostęp do niej, a także umożliwiając, przy obliczaniu opłaty za minimalny pakiet dostępu i dostęp do urządzeń związanych z obsługą pociągów, uwzględnienie kosztów, które nie mogą być uznane za bezpośrednio ponoszone jako rezultat wykonywania przewozów pociągami, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą odpowiednio na mocy art. 6 ust. 2 i art. 7 ust. 3 dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawania świadczeń bezpieczeństwa, zmienionej dyrektywą 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska, Rzeczpospolita Polska, Republika Czeska i Republika Włoska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 30 z 29.1.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 czerwca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-569/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 94/22/WE — Warunki udzielania zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów oraz korzystania z nich — Niedyskryminujący dostęp)

(2013/C 225/04)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Herrmann i M. Owsiany-Hornung, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: M. Szpunar, M. Drwięcki i B. Majczyzna, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprawidłowa lub niekompletna transpozycja art. 2 ust. 2, art. 3 ust. 1 oraz art. 5 pkt 1 i 2 dyrektywy 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów (Dz.U. L 164, s. 3.) — Niedyskryminujący dostęp do podejmowania takiej działalności i do jej prowadzenia

Sentencja

- 1) Poprzez niepodjęcie środków niezbędnych do zapewnienia, aby dostęp do działalności polegającej na poszukiwaniu, badaniu i

produkcji węglowodorów był pozbawiony wszelkiej dyskryminacji zainteresowanych podmiotów oraz aby zezwolenia na prowadzenie owej działalności udzielane były według procedury, zgodnie z którą wszystkie zainteresowane podmioty mogą składać wnioski według kryteriów, które zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przed rozpoczęciem okresu składania wniosków, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2 ust. 2 oraz art. 5 pkt 1 i 2 dyrektywy 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska i Rzeczpospolita Polska ponoszą swoje własne koszty.

(¹) Dz.U. C 46 z 12.2.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 maja 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Apelacyjny — Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku — Polska) — Janina Wencel przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku

(Sprawa C-589/10) (¹)

(Artykuł 45 TFUE — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuł 10 — Świadczenia emerytalne — Zwyczajne miejsce zamieszkania w dwóch różnych państwach członkowskich — Korzystanie z renty rodzinnej w jednym, a z emerytury w drugim z tych państw — Odebranie jednego z tych świadczeń — Żądanie zwrotu rzekomo nienależnych świadczeń)

(2013/C 225/05)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Apelacyjny — Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Janina Wencel

Strona pozwana: Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Sąd Apelacyjny w Białymstoku — Wykładnia art. 20 ust. 2 i art. 21 TFUE oraz art. 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego w stosunku do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek oraz do członków ich rodzin przemierzających się we Wspólnocie